

Sygn. akt I ACz 756/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym :

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2013r.

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **Przedsiębiorstwa Produkcji (...) S.A. w R.**

przeciwko **(...) Sp. z o.o. w S.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego – Sądu Gospodarczego w Rzeszowie
z dnia 7 sierpnia 2013r., sygn. akt. VI GNe 148/13

p o s t a n o w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie go od kosztów sądowych na podstawie art. 103 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż nie ma podstaw do uwzględnienia wniosku pozwanego, gdyż wykazuje on wysokie aktywa trwałe, aktywa rzeczowe i obrotowe, zaś fakt ponoszenia wysokich kosztów działalności operacyjnej nie ma znaczenia dla oceny kondycji finansowej spółki. Ponadto na obecnym etapie postępowania na pozwanym ciąży jedynie obowiązek uiszczenia opłaty sądowej od zarzutów w wysokości 4.241 zł, którą to kwotę pozwany jest w stanie uiścić, skoro nie został postawiony w stan upadłości likwidacyjnej.

Na powyższe postanowienie pozwany wniósł zażalenie, zarzucając sprzeczność ustaleń z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i naruszenie art. 103 u.k.s.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy istniały przesłanki do zwolnienia pozwanego od ponoszenia kosztów sądowych.

Dodał też, że znajduje się obecnie w upadłości układowej i nie posiada środków na uiszczenie kosztów sądowych.

Wskazując na powyższe pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zwolnienie go od kosztów sądowych w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zażalenie jest niezasadne.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, iż obowiązek uiszczania kosztów sądowych wobec Skarbu Państwa jest co najmniej równorzędny z obowiązkiem wywiązywania się z innych zobowiązań związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, a koszty dochodzenia swych praw przed sądem powinny być w kalkulowane przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą w koszty tej działalności i uwzględnione przy planowaniu wydatków – przez cały czas prowadzenia działalności gospodarczej.

Ponadto zwolnienie od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych stanowi wyjątek od zasady ich ponoszenia i przysługuje ono stronom, które nie mają dostatecznych środków, by je ponieść, o ile wykażą one brak środków.

Oceny przesłanek zastosowania art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005r. (Dz.U. 2005, nr 167, poz. 1398 z póź. zm.) nie można dokonywać w oderwaniu od celu tego przepisu. Ma on, w interesie społecznym, umożliwić podmiotowi, którego na to nie stać, obronę jego słusznych praw i stanowi w istocie formę pomocy udzielanej przez Skarb Państwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw, by uwzględnić przedmiotowe zażalenie.

Sam bowiem fakt, że pozwana spółka przynosi straty (k. 199) nie przesądza o jej niewypłacalności, gdyż strata wynikać może choćby z poczynionych inwestycji czy dokonanych zakupów. Nie bez wpływu na ocenę kondycji finansowej pozwanego jest także okoliczność ogłoszenia upadłości pozwanego z możliwością zawarcia układu (nie zaś upadłości likwidacyjnej) co świadczy, iż stan majątkowy spółki i jej dalsza działalność daje realną możliwość spłaty zobowiązań.

Ponadto pozwany prowadząc działalność gospodarczą powinien był przewidzieć, że występując w obrocie gospodarczym zmuszony będzie dochodzić swych praw lub podejmować obronę swych interesów w postępowaniu sądowym. Miał więc wystarczająco dużo czasu, aby zgromadzić oszczędności na ten cel, tym bardziej, że niniejszy spór dotyczy płatności za towar kupiony jeszcze w 2012r.

Brak jest zatem podstaw, aby koszt postępowania musiał być finansowany przez Skarb Państwa, bo do tego sprowadza się instytucja zwolnienia od kosztów sądowych.

Z tych też względów Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.